

Op het nippertje!

‘Zo, dat was onze taalles voor vandaag,’ zegt de juf. Ze kijkt op de klok aan de muur. ‘We hebben nog tien minuten voordat de bel gaat. Wie weet er nog een spannend verhaal?’

Een paar kinderen steken direct hun vinger op. ‘Sophie, vandaag mag jij vertellen,’ zegt de juf.

‘Nou, in de zomervakantie was ik met mijn opa varen. Mijn opa heeft een boot, waar je ook in kunt slapen. Na een tijdje moesten we door een sluis. Dat is een grote bak met water, waar allemaal boten in kunnen, en dan gaat het water omhoog of omlaag. Dat moet, omdat het water in de rivier aan de andere kant van de sluis bijvoorbeeld hoger of lager staat. Ik mocht in de sluis helpen met de touwen. Opa zei dat ik de touwen niet vast mocht maken, maar in mijn handen moest houden. De meneer van de boot voor ons deed dat niet. Misschien had hij niet zoveel verstand van sluisen, want hij maakte zijn touwen stevig vast, en ging toen binnen in zijn boot een kopje theedrinken of zo. En toen...’ Sophie zwijgt even en kijkt de klas rond. Zo maakt ze het verhaal nog spannender. ‘En toen begon het water in de sluis te zakken. Eerst langzaam, dan steeds sneller. Ik zag het gebeuren. De boot voor ons ging steeds schever hangen, want de touwen zaten zo strak aan de sluismuur vast, dat hij niet kon zakken. Ik riep: ‘Opa, kom! Het gaat niet goed!’ Opa kwam snel naar de boeg waar ik zat. ‘Oei oei oei, die boot hangt zich op,’ zei opa. Hij begon te roepen. ‘Meneer! Hallo daar! HALLO!!!’ De meneer in de boot voelde ook dat zijn boot steeds schever en schever kwam te liggen. Met een wit gezicht van schrik kwam hij aan dek. ‘Wat moet ik doen?’ riep hij zenuwachtig. Opa rende naar onze kajuit, en was in een paar tellen terug met een groot mes.’

Weer stopt Sophie even met vertellen. Ze ziet aan de ogen van haar klasgenootjes dat ze het een reuzespannend verhaal vinden.

‘En toen, Sophie?’ roept Klaas. ‘Vertel nou verder!’

‘Mijn opa deed het mes tussen zijn tanden en klom helemaal naar het puntje van onze boot. Hij leek wel een piraat. Wat hij toen deed vond ik echt supergevaarlijk, want hij sprong zo van zijn boot op die andere. Als hij toen gevallen was... Maar gelukkig lukte het. Opa pakte snel het mes, en sneed in één flinke haal de touwen van de boot door. Met een klap plonsde toen de boot weer helemaal in het water. De meneer van de boot was natuurlijk superblij dat opa hem zo geholpen had. Opa kreeg nog een fles wijn van hem, en ik een zak chips.’

‘Tjonge, Sophie, dat was inderdaad een spannend verhaal!’ zegt de juf. ‘Maar gelukkig is het toch nog allemaal goed afgelopen.’

‘Maar waarom maakte die man de touwen niet gewoon los dan?’ vraagt Klaas.

‘Dat vroeg ik later ook aan opa. Maar hij zei dat dat niet meer kon. Want doordat de hele boot aan die touwen hing, waren die knopen veel te vast komen te zitten.’

En dan gaat de bel en is het pauze.